

Tháng 12... Trùng Giáng Sinh “đêm đông lạnh lẽo, Chúa sinh ra đời” và cũng là cuối năm. Không biết có phải là hàng cưa tưng khí quyển đã lên cơn không, mà năm nay bỗng dưng thổi tuyết lạnh như u. Ban đêm nhiệt độ xuống lạnh thấu xương con số zero. Trong nhà, máy sưởi chỉ y một m. Phấn áo, quần áo choàng đầy tuyết. Vùng đất, sáng sớm có vệt băng đóng. Las Vegas, tiểu bang sa mạc Nevada của Cali. có tuyết phủ ...

Thật là một lần, thích hợp để đọc truyện viết về Hà Nội ngày xưa, Hà Nội của một thuở một thời 36 phố phường, của những người con gái Hà Thành “khăn san trắng”.

T-Quang-Khôi là một cây viết từ trước năm 1975 - chuyên viết “phản-đối-tông” trên các báo Saigon - viết về những tình yêu đau đời và những người con gái Hà Nội.

Những... đó là một tác phẩm của nhà văn hai tác giả: nhân vật Hoàng đã trải qua hai cuộc đời đi di cư vào Nam 1954 và đi tị nạn qua Mỹ 1975, chàng đã quên hết dĩ vãng xưa, thì làm sao nhân vật “thông minh ranh” biết được chàng mà gọi tên báo của người Hà Nội cho chàng?

Hoàng có thói quen sáng nào cũng phải mua một rang của ông Tú già ngồi bên bờ hồ, đi đi về về Tháp Rùa. Là của ông rang thật khéo, vừa thơm vừa giòn. Vì thế, giá phải đắt, một đồng chỉ có một nắm tay của ông đứng trong một bao giấy hình chữ nhật, mà rất đông người mua. Chỗ một loáng đã thấy ông thu xếp thùng không đi về. Mùa lạnh ông đứng hàng hàng, vì ai cũng muốn một nắm nóng trong túi. Trước khi cho vào túi áo ngoài Hoàng thường nhìn riêng ra nắm hạt để vào một túi khác. Số dĩ chàng làm như thế vì đã nhiều lần ăn phải hạt lạc cuội cùng thì bị thối, phải súc miệng ngay.

Hoàng ở phố Huế, khu Chợ Hôm, sáng nào cũng phải đi xe đạp đến góc phố Quán Thánh và phố Đền Hòu V. Khi đi đến ngã tư Tràng Tiền, chàng rẽ trái vào Hàng Khay để đi xe qua chợ hoa, men bờ hồ, ghé mua một rang của ông Tú. Một hôm, chàng vừa mua xong, một cô gái, đi từ phía nhà Thủy tạ, cũng đi xe vào mua. Vừa thoáng nhìn, chàng biết ngay cô là nữ sinh Trường Vạn Phúc. Cô còn nhỏ, chàng đoán chừng 15 hoặc 16. Hai người bắt gặp nhau, chỉ nhìn nhau mà không nói một lời. Đôi mắt cô đen láy, thoáng nhìn có nét cười. Chàng muốn lên

Ngôi yêu Hà Nội

Tác Giả: Tá Quang Khái

Thứ Hai, 22 Tháng 12 Năm 2008 21:31

tiáng chào cô đá làm quen, nháng lái e ngái, giáim láng. Mua lác xong, cô chát ngáng lên nhìn chàng, rái mái đát xe xuáng đáng. Cái nhìn áy nhá mát lái chào khián chàng báng tháy vui và xao xuyán trong lòng. Chàng đáng im láng nhìn theo cô cho đán khi có ngáng đán mua lác mái giát mình nhá choàng tánh. Chàng vái vá đát xe xuáng đáng. Đáng lá phái đi ngáng cá chiáu đá đán tráng, chàng lái đi vá phía chá Hám. Nháng đán ngá tá Hàng Khay, chàng bá viên cánh sát láu thông ngăn lái cho xe cá tá Tráng Tián và Hàng Khay đi qua lái. Lúc đác phép đi, chàng nhìn hút vá phía trác, không tháy cô gái đầu náa. Chàng đoán cô đã rá trái đá vào tráng. Chàng đành đi ngáng cá trá lái đá đán tráng.

Tá ngày đá, sáng nào mua lác rang chàng cũng mong gáp lái cô, nháng cháng tháy tám hái cô đâu. Đán đán vì bán hác, chàng cũng quên đi.

Khi đác nghá Tát sám, có nhiáu thì giá rái ránh, Hoàng tháng mác áo ám, rái đáp xe đi chái loanh quanh trong thành phá cho đá mát sau nháng giá chúm mũi vào sách vá. Ra giáng, ká thi đã gán ká, không còn thì giá đá nghá ngái náa.

Vào mát buái tráa náng hanh vàng, gió se se lánh, Hoàng chát trông tháy trên váa hè đáu phá Hàng Ngang mát ông đá già. Chàng hái ngáng cánh vì đã lâu lám không ai còn tháy máy ông đángái viát thuê trên váa hè Hà Nái. Chàng nhá ngay tái máy câu thá cáa Vũ Đình Liên :

Nháng ngáng i muôn năm cũ,

Hán á đâu bây giá ?

Chàng vái xuáng xe, bác lái gán. Đáng là mát ông đá già báng xáng báng thát, không phái là mát bóng ma cáa dĩ váng. Trác mát ông là mát cái ká tháp, báng cháng hai mái lám phân tây, đác khoáng sáu mái. Mát ká cách mát đát cháng mát gang tay. Ká màu đen, trông đã cũ, nháng nét chám trá ván còn đáp. Nhìn chiác ká tháp, chàng lái nhá đán thái ká Nhát đáo chính Pháp. Các tráng hác tám thái phái đáng cáa. Cha má chàng không muán chàng láu láng, gái chàng đán nhà mát ông bán cáa cha chàng đá hác chá Nho. Tháy đá là mát ông già đá hai lán Tú tài, nên mái ngáng i gái là mát cá Káp. Trác mát cá Káp cũng có mát cái ká tháp báng gá đá mác. Trên ká, có máy cuán sách. Đán tráa, cá ăán cám ngay tái “láp”. Mám cám đác đát trên Ká. Láp hác chá láu táo năm báy đáa bé con báng tuái Hoàng. Đám trá đác hác sách “Minh Tâm Báu Giám”. Hoàng bát chác các bán khác cũng ê a đác theo cá đá. Khi chián

tranh Việt Pháp bùng nổ, gia đình ông bèn cõa bẻ chàng cũng như nhiều gia đình khác, kẻ cõ gia đình chàng, đã phò đi tởn cõ. Cho đởn nay vởn chõa thõy hõ trõ võ thành phõ.

“Cõa hàng” vớ t thuê cõa cõ đõ ngay trõ c mớ t hiõ u kim hoàn. Cõ mớ c mớ t chiõ c áo dài bõ ng đõ n màu đen cũ, hai vai đã sõ n. Đõ u cõ đõ i khăn xõ p đã bõ c màu. Trõng cõ không già bõ ng cõ Kép, thõ y hõ c cũ cõa chàng, nhõ ng râu tóc cũng đã bõ c. Hai mu bàn tay cõ nõ i gân xanh khi cõ vớ t. Mõng tay cõ t ngõ n chõ không đõ dài nhõ các cõ nhà Nho ngày xõ a.

Trên cái kõ cõa cõ có mõ y tõ giõ y hõ ng đõ u, mõ y cái bút lông và mớ t nghiên mớ c đõ bên trái cõ a kõ. Cõ đang vớ t chõ “Phúc” cho mớ t ngõ i khách. Nõ u so sánh vớ i nét chõ cõ a cõ Kép, thõ y hõ c cũ cõa chàng, thì cũng đõ p nhõ nhau, nhõ ng có lõ thiõ u võ bay bõõ m. Cõ đõ này nét chõ chân phõõ ng, ngay ngõ n. Chàng muõ n đõ ng xem cõ vớ t, nhõ ng thõ y đã có đõng ngõ i xúm quanh cõ thì lách ra ngoài đõ bõ đi.

Chàng cũng lo ngõ i chiõ c xe đõ p đõ ng sát võ a hõ có thõ bõ ngõ i ta lõ y đi mớ t.

Chàng võ a đõ nh nhõ y lên xe thì trõng thõ y mớ t cô gái tõ trong hiõ u vàng đi ra. Chàng nhõ n ngay ra cõ gái mua lõ c rang cõa ông Tõ u già bên bõ hõ Hoàn Kiõ m. Hình nhõ cô cũng nhõ n ra chàng nên có võ hõ i giõ t mình. Nhõ ng cô lõ y lõ i bình tĩnh ngay, thõng thõ đi võ phía Hàng Đõo.

Hoàng không bõ lõ cõ hõ i, võ i vàng đõ t xe đi theo ngay. Hôm nay trõng cô có võ lõ n hõ n hôm mua lõ c. Cô mớ c mớ t áo dài len Mõ ng Tõ màu tím hoa cà, cõ quàng mớ t chiõ c khăn bõ ng lõ a mõ ng, bay phõ t phõ i theo gió. Khi đõ n sát cô, Hoàng rõ t rờ hõ i :

“Cô...cô có nhõ n ra tôi không ?”

Cô không trõ lõ i, nhìn thõ ng, võ n bõõ c mớ t cách khoan thai. Nhõ ng Hoàng nhõ n thõ y môi cô thoáng mớ t nõ cõõ i. Chàng liõ n hõ i :

“Thõ là cô biõ t tôi là ai rõ i, phõ i không ?”

Ngôi i yêu Hà Nội

Tác Giả: Tá Quang Khái

Thứ Hai, 22 Tháng 12 Năm 2008 21:31

Cô mỉm cười i trái :

“Anh là anh i c rang.”

Chàng hái ngác nhiên nháng cũng thám nhán cô dí dám, tình nghách, nên vui vá cái :

“Tên tôi không phái là i c rang.”

Nhá cá ý tráu tác chàng, cô nói :

“Đó là chuyán riáng cáa anh. Tôi chá biát tôi gáp anh i chá ông Táu bán i c rang thì gái anh là i c rang...Mà tôi cũng cháng muán biát tên thát cáa anh làm gì.”

Tháy cô lám i nhá, Hoàng bát đáu tháy vui và i y i i bánh tánh, hái :

“Thá tôi muán biát tên cô thì sao ?”

“Thá cháng bao giá tôi nói cho anh biát hát.”

Chàng dáa :

“Tôi sá hái dò, thá nào cũng phái ra.”

Cô im lặng. Đän đäu đäng rä vào phä Hàng Bäc, cô chät nói :

“Thôi, chào anh, tôi phäi vä.”

Hoàng liän häi :

“Nhà cô ở phä này?”

“Anh tò mò đä làm gì ?”

Chàng không đáp mà nhìn cô däm däm, räi häi :

“Cô có biät hôm nay cô đäp läm không ? Cô trông khác hän hôm cô đi häc.”

Cô không nói, không cäoi, chä hai má häi äng đä và đôi mät nhä có nét vui. Đän mät hiäu vàng ä cuäi phä Hàng Bäc, cô đäng läi, nhìn Hoàng nhä muän nói, ngäp ngäng mät chút, cô quay ngoät đi, bäc nhanh vào nhà. Hoàng đäng ngän ngä nhìn theo mà không biät nói gì hay làm gì. Väa lúc đó, mät thäng bé chäng chín, mäi tuäi tä trong hiäu đi ra. Chàng väi näm läy tay thäng bé häi :

“Cô xinh xinh väa đi vào là ai thä hä em ?”

Thäng bé nhìn chàng, räi thät thä đáp :

“Chä Lä chä còn ai näa.”

Hoàng máng rá vì đã biãt tên cô gái mãt cách không ngá. Chàng đãnh hái thêm vá tuái cãa Lã thì tháng bé đã chãy đi mãt rái. Chàng tán ngán đãng trá cãa hiãu kim hoàn Ván Thái, không biãt nên bã đi hay đãi Lã trá ra. Chàng thám tá hái đãi thì biãt đãn bao giã mà xáng xác vào hiãu đã đòi gãp náng e đãng đãt và sá sàng quá. Dù sao chàng cũng chã mái quen Lã có máy phút thôi. Chàng đành lên xe đãp vá cuái phá, đãn đãu Hàng Bè mái quay trá lái. Chàng lán đi lán lái máy vòng mà ván không tháy bóng Lã đâu đành phái đi vá vì lúc đó trái đã bãt đãu tái, gió đã lán hán. Khi chàng đi qua phá Hàng Ngang, không còn tháy đám đông vây quanh ông đã viãt thuê nãa mà cũng không tháy ông đâu.

Máy ngày lián gán Tát, Hoàng có ý tìm Lã mà không tháy náng. Hình bóng ngáng i con gái mãc áo dài len Máng Tá màu tím hoa cà có ná cãi tái và lán lán nhá ám ánh chàng, không cho chàng hác đãc mãt chã nào mà kã thi đã gán kã. Các hác sinh láp thi nhá chàng sau Tát nguyên đán đãu phái chúi mũi vào sách vá, không còn biãt trái đãt gì nãa. Chàng đành phái tám biãt Lã cho đãn sau kã thi. Chàng nhá tái hai câu thá cãa xuân Diãu :

Mùa thi đã đãn, em Thá,

Chiãc hôn âu yám xin chã năm sau.

Chàng và Lã đã có gì đâu mà hán hò, chã mái bãt đãu quen thôi. Chã biãt “ngáng i ta” có còn nhá đãn mình không hay đã quên mãt ngáng i xa lá tình cã gãp giãa đãng ? Hôm sát Tát, chàng mãc áo thát ám, đi xe đãnh tái bã há Hoàn Kiám, rái tán bã vào Hàng Đào, Hàng Bãc. Chàng chãa đãn hiãu Ván Thái đã tháy Lã bãc ra. Chàng máng rá, vái vá bãc lái gán. Lã trông tháy chàng, nhoán miáng cãi chào :

“Anh lác rang.”

Chàng phái cãi nói :

“Tên tôi không phái là lác rang hay lác luác mà là...”

Ngôi yêu Hà Nội

Tác Giả: Tá Quang Khái

Thứ Hai, 22 Tháng 12 Năm 2008 21:31

Lá chán lái ngay :

“Tôi không cán biát tán thát cáa anh, chá muán gái anh là lác rang thôi.”

“Thá mà tôi biát tán cô rái đáy.”

“Anh hái tháng nhái ranh nhà tôi chá gì. Hôm áy tôi đã máng cho nó mát trán.”

“Sao lái máng nó ? Trá con biát gì nói thá. Ngái ta ván nói đá hái già vá nhà hái trá mà”

“Nháng anh là ngái lá.”

“Tôi mà lá ? Lá mà sao cô lái biát tán tôi ?”

Lá có vá hái ngác nhiên :

“Tôi mà biát tán anh ?”

“Không biát sao cô ván gái tôi là lác rang ?”

Lán này thì Lá phái cái, rái nói :

“Th là anh nh n tên y r i nhé.”

“Ch ng nh n thì cô cũng ch ng tha.”

L ch t nói :

“Thôi, chào anh. Tôi ph i ch y ra ph Hàng Đ ng mua m y th cho m tôi.”

“Tôi cũng đi v i cô.”

“Không đ c, ng i hàng ph i t ng anh là...là...”

M t b ng đ b ng lên L không nói ti p đ c. Hoàng hi u ý nàng, đ ngh :

“Cô c lên ph Hàng Đ ng đi, h n s g p cô ó. Tôi đi đ ng khác cho ng i ta không t ng nh m này n .”

L nh n mi ng c i, không nói gì. Hoàng đi ng c v ph Hàng Bè, r vào ngõ S m Công, qua ph Hàng B m đ t i Hàng Đ ng. Chàng đi th t nhanh đ đ n tr c L . Khi chàng đã đ ng đ u Hàng B m và Hàng Đ ng, th y L còn đang đi gi a ph Hàng Ngang. Khi hai ng i g p nhau, L vui v h i :

“Anh ch y hay sao mà nhanh th ?”

“Tôi ch b c nhanh thôi, ch không ch y. L đi ch m nh rùa th này thì vi c gì tôi ph i ch y.”

Ngôi i yêu Hà Nội

Tác Giả: Tá Quang Khôi

Thứ Hai, 22 Tháng 12 Năm 2008 21:31

Lán đäu tiên nghe chàng gọi mình bằng tên, Lá nguyệt chàng mới cái, rồi mới mới. Cái nguyệt y làm chàng ngây ngät. Cái nguyệt y là cái nguyệt yêu, cái nguyệt chấp nhận, mới cái a. Chàng liền nói :

“Bây giờ tôi cho Lá biết tên tôi nhé.”

Nàng gật đầu ngay :

“Tôi không cần biết tên thật của anh. Chỉ cần rang mà gọi cũng được chứ sao.”

Chàng nói đùa :

“Lá thích ăn lạc rang, nếu có một ngày Lá ăn tôi thì nguy hiểm.”

Nàng phì cười :

“ Tôi có biết đối như năm trước Đäu cũng chưa dám ăn thật ngọt, nhất là thật anh.”

“Tôi là cái gọi tôi là lạc rang, biết đâu chưa có ngày tôi là lạc rang thật...”

Nàng gật đầu :

“Đúng, cứ nhìn thật anh là tôi nghĩ đến lạc rang. Mọi hôm vừa ra rồi, tôi đứng trong nhà thật anh cứ đạp xe đi lên đi xuống phố Hàng Bạc, tôi liền nói thật với tôi : cái anh lạc rang này không biết

đã mơn m y cái i p xe i ph Hàng B c này r i.”

Hoàng có gi ng trách :

“Cô th y tôi mà sao không ra cho tôi g p ?”

“ cái anh này nói hay nh ! T i sao tôi ph i ra cho anh g p ? Anh mu n mơn i p xe thì m c xác anh ch ăn thua gì đ n tôi.”

Hoàng th m công nh n cô gái này quá lém i nh, đành ch u thua. Chàng t c i i nói :

“Thôi đ c, L không thèm bi t tên tôi, tôi cũng c nói. Không thích thì b t tai i. Tên tôi là Hoàng.”

Ch m t lát, không th y chàng nói ti p, L h i :

“Có th thôi ? Còn sinh năm nào, ở đâu, cha m tên là gì, đang đi h c hay đã đi làm, làm gì, cu ly hay đ p xích lô, vân vân và vân vân...”

Hoàng c i phá lên, không ng L i có tính hài h c đ n th . Chàng nói đùa theo :

“L có khi u làm m t thám đ y. Nên ch n ngh công an, c nh sát.”

Vì nh ng i nói đùa y, hai ng i thân nhau m t cách d dàng và nhanh chóng. Sau khi L mua bán i ph Hàng Đ ng, H chia tay và h n g p vào m t ngày sau T t. Cu c tình b t đ u n hoa vào mùa xuân v i nh ng c n m a phùn, gió b c i nh i o. Hoàng bi t tên th t c a L là

Ngôi yêu Hà Nội

Tác Giả: T&# Quang Khôi

Thứ Hai, 22 Tháng 12 Năm 2008 21:31

L&# Ng&#c, &# nhà ch&# g&# i t&# t là L&# , vì trên nàng còn m&# t ng&# &# i ch&# là Di&# m Ng&# c. Nàng đã 18 tu&# i và đang h&# c l&# p đ&# T&# &# Tr&# ng V&# &# ng, s&# a so&# n thi trung h&# c đ&# nh&# t c&# p. Vì m&# y năm t&# n c&# ra h&# u ph&# &# ng nên bây gi&# h&# c hành thua kém b&# n cùng l&# a tu&# i. Còn Hoàng là con trai duy nh&# t c&# a m&# t gia đình công ch&# c khá gi&# . Cha chàng làm vi&# c &# nhà đoan Hà N&# i, m&# ch&# y hàng xách, Chàng ch&# h&# n L&# có hai tu&# i và đang h&# c l&# p đ&# Nh&# t &# Chu Văn An. C&# hai đ&# u ph&# i h&# c thi nên h&# h&# n ch&# vi&# c g&# p nhau. Th&# nh tho&# ng l&# m, vào nh&# ng ngày n&# ng &# m, h&# m&# i cùng đ&# p xe song song qua nh&# ng ph&# Tây v&# ng v&# cho đ&# nh&# , r&# i l&# i v&# i vàng v&# nhà h&# c t&# p. Nh&# v&# y, c&# hai cùng đ&# t k&# t qu&# t&# t đ&# p trong k&# thi vào đ&# u mùa hè.

Nh&# ng h&# ch&# a k&# p bàn tính chuy&# n t&# &# ng lai, hi&# p đ&# nh Genève ra đ&# i. V&# n đ&# đi Nam hay &# l&# i đ&# &# c nhi&# u gia đình &# Hà N&# i bàn t&# i sôi n&# i. Gia đình Hoàng quy&# t đ&# nh ngay là ph&# i đi c&# vào Saigon đ&# t&# n&# n c&# ng s&# n. Trong khi đó gia đình L&# nghĩ r&# ng buôn bán không liên h&# gì đ&# n chính tr&# , không c&# n ph&# i ch&# y tr&# n. Th&# là cu&# c tình m&# i ch&# m n&# c&# a hai ng&# &# i b&# đ&# đ&# a. Thi c&# đã xong, h&# g&# p nhau hàng ngày đ&# c&# g&# ng tìm cách gi&# i quy&# t b&# t&# c. Nh&# ng L&# không bao gi&# dám nghĩ đ&# n chuy&# n b&# gia đình đi theo Hoàng. Th&# t ra, m&# i tình ch&# a sâu đ&# m đ&# n n&# i nàng dám nh&# m m&# t làm li&# u. Có l&# n Hoàng đ&# ngh&# h&# i c&# &# i nàng th&# t nhanh nh&# c&# &# i ch&# y tang, nàng t&# ch&# i ngay vì s&# hàng ph&# t&# &# ng nàng đã “th&# nào” v&# i chàng m&# i ph&# i v&# i v&# nh&# v&# y. Không nh&# ng th&# , hai ng&# &# i còn tr&# , n&# u l&# y nhau ch&# c s&# ph&# i b&# h&# c đ&# ki&# m ăn. Nh&# v&# y, t&# &# ng lai s&# m&# m&# t.

Vào m&# t ngày gi&# a tháng 8, hai ng&# &# i g&# p nhau l&# n cu&# i cùng tr&# &# c khi chia tay, k&# B&# c ng&# &# i Nam. C&# hai đã không c&# m đ&# &# c n&# &# c m&# t, n&# m tay nhau mà khóc. Hoàng tìm cách an &# i ng&# &# i yêu là hy v&# ng s&# đ&# &# c g&# p l&# i nàng sau hai năm xa cách vì s&# có t&# ng tuy&# n c&# theo hi&# p đ&# nh Genève.

Bu&# i t&# i hôm đó, gia đình Hoàng đ&# &# c đ&# a ra phi tr&# &# ng B&# ch Mai đ&# đi máy bay quân s&# Pháp vào Saigon.

XXX

Gia đình Hoàng &# n đ&# nh nhanh chóng nh&# cha chàng có vi&# c làm sau m&# t tu&# n t&# i Saigon. Ông trình đi&# n s&# Quan thu&# và đ&# &# c tái tuy&# n đ&# ng ngay. Khi còn &# Hà N&# i, m&# chàng ch&# y hàng xách nên cũng có chút ti&# n đ&# dành, đ&# đ&# sang m&# t căn nhà nh&# cho gia đình g&# m năm ng&# &# i.

Ngôi yêu Hà Nội

Tác Giả: Tá Quang Khôi

Thứ Hai, 22 Tháng 12 Năm 2008 21:31

Chàng vừa a học Cao Đáng Sá Phám vừa a láy thêm máy cháng chá đái học khoa học. Cuộc sống mới bán rán và thoái mái khián chàng nhanh chóng quên mái tình Hà Nội. Có khi nào chát nhá đán Lá, chàng cho đó là mát mái tình báng bát cáa tuái học trò. Rồi hai năm qua, chàng cũng quên luôn chuyán táng tuyán cá tháng nhát hai mián, Chàng tát nghiáp sá phám học cao nên đác dáy á mát tráng trung học lán ngay trung tâm Saigon. Chàng tiếp tục học đá hoàn tát cá nhân khoa học. Chàng có tham váng học lên cao náa học xin đi du học ngoái quốc, nhưng vì cá học báng ngá lái khi chàng yêu và cái mát cô học trò cũ cáa chàng trong mát láp luyán thi Tú tài 2. Nàng thi trát, bá học đi làm cho mát sá Má. Chuyán gia đình bán rán càng khián chàng quên dĩ váng xa xa.

Khi cáng sán chiám mián Nam, vì làm cho sá Má, vá Hoàng có thể đáa cá đái gia đình nhà cháng và nhà mình di tán qua Má. Vá cháng Hoàng đáu khá tiáng Anh nên xin đác viác làm ngay. Chàng đi làm đán 70 tuái mới vá háu đá vui vái đàn cháu nái ngoái.

Báng mát hôm, Hoàng nhận đác mát lá thá lág i tá Viát Nam qua. Ông uá oái má ra đác. Mát ngái tá giái thiáu là Cát, tác Nhái ranh, báo tin bà Lá Ngác đã chát cách đây ba năm, thá 65 tuái. Tháng nángái, không cho biát vá cháng con bà. Tháy cháng đã đác thá xong, đang gáp lái đá cho vào phong bì, bà Hoàng hỏi :

“Thá ai thá, ông ?”

Ông học học đáp :

“Thá cáa mát ngái Hà Nội báo tin mát ngái Hà Nội đã chát.”